

Vi kan heller ikke tilslutte os, at alle trillinge-graviditeter skal resultere i et tilbud om fosterreduktion. Vi skal i stedet satse på yderligere tilskud til familierne. Det er ikke lettere adgang til abort, flerlingefamilierne beder om. Det er derimod, at samfundet støtter dem i tiden efter fødslen, hvor de har underskud på såvel tidskonto som bankkonto. I Kristeligt Folkeparti er vi simpelt hen bange for, at tilbud om fosterreduktion vil føre til, at det bliver sværere og sværere for disse familier at få støtte, når de nu bare kunne have valgt at nøjes med to børn.

Det værste ved forslaget er dog muligheden for at få fosterreduktion uden særlig tilladelse, hvis barnet f.eks. har Downs syndrom eller Turners syndrom. Og ikke nok med det, de skal også kunne fjernes, selv om de er levedygtige. Hvad er det dog for et menneskesyn? Det er simpelt hen at sige, at man ikke må ligge samfundet til byrde på nogen måde, og man skal heller ikke være alt for anderledes.

Selv om det, som det står i forslaget, er de samme regler, der gælder i forvejen for de almindelige provokerede aborter, gør det det bestemte ikke bedre efter Kristeligt Folkepartis opfattelse. Vi ønsker ikke et sådant frasorteringssamfund.

Landsforeningen LEV har i sit hørings svar til forslaget udtrykt stor betænkelighed ved netop denne frasorteringssmulighed, som forslaget udbygger i forhold til de eksisterende regler. Landsforeningen mener, at der er behov for en diskussion om og en præcisering af, hvad der menes med en alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse, fordi landsforeningen mener, at foreningens målgrupper af udviklingshæmmede for det meste opnår en god livskvalitet, hvor lidelse ikke præger dagliglivet.

Dette er de væsentligste grunde til, at Kristeligt Folkeparti ikke kan støtte lovforslaget.

Men jeg vil afslutningsvis også gerne tilkendegive, at vi i lighed med flere høringsparter finder, at det under udvalgsbehandlingen nøje bør overvejes, hvilke konsekvenser for især rådgivningsindsatsen det vil få, hvis man ophæver bopælskravet og gør det muligt at få foretaget abort på privatklinik eller hospital. I det hele taget er det bemærkelsesværdigt, hvor lidt lovforslaget beskæftiger sig med de sociale og rådgivningsmæssige problemstillinger, der også melder sig i forbindelse med fosterreduktion.

Men som sagt: Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget. Og vi har en række spørgs-

mål, som vi vil søge belyst under udvalgsarbejdet.

Kl. 17.10

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil da indlede med at sige tak til det trods alt ganske store flertal i Folketinget, som har udtrykt en positiv holdning til lovforslaget. Jeg tror, det var hr. Søren Søndergaard, der brugte udtrykket, at nu gav vi tilladelse til det, som lovforslaget jo først og fremmest har til formål, nemlig at indføre en retlig regulering af et område, der er ureguleret i dag. Det er jo altså ikke sådan, at vi åbner for nye muligheder, der ikke i dag er tilladt. Tværtimod er der i lovforslaget tale om en begrænsning i forhold til den gældende tilstand.

Forslaget bygger på de anbefalinger, som Det Ethiske Råd gav udtryk for i en redegørelse fra oktober 2000 om fosterreduktion.

Jeg vil gerne først til fru Sandy Brinck, som havde et par konkrete spørgsmål til forslaget, sige, at det fremgår af lovforslaget og af bemærkningerne bl.a. til § 3a, hvorvidt og hvordan man kan reducere antallet af fostre. Lovforslaget lægger op til, at man alene kan reducere antallet af fostre til to, da der jo som udgangspunkt normalt ikke er problemer med en tvillingegraviditet. Men ingen tilfælde uden undtagelser, og det vil jo i sidste ende bero på, hvordan graviditeten udvikler sig. Men det skulle i hvert fald besvare den efterlysning, der var fra fru Sandy Brinck, om, hvor man kunne se det af lovforslaget.

Fru Sandy Brinck spurgte også, hvorledes, om man så må sige, fosterreduktionen fandt sted. Herunder udtrykte fru Sandy Brinck bekymring over, hvorvidt der kunne være tale om kønskvotering.

Det bliver der slet ikke undersøgt for. Tværtimod er udgangspunktet det, at når der er tale om en fosterreduktion, er det oftest det æg, der er mindst, altså det, der har mindst chance for at overleve, der bliver fjernet. Men det er naturligvis klart, at man ikke kan lave nogen firkantede regler på det her område. Det vil jo i hvert enkelt tilfælde være kvinden, kvindens tilstand og svangerskabet, der afgør, hvad der i sidste ende vil blive udført af indgreb.

Fru Birthe Skaarup takker jeg også for den positive tilbagemelding, og det gør jeg selvfølgelig også for så vidt angår fru Birthe Rønn Hornbech.

Det er klart, at det her område først og fremmest er et etisk spørgsmål, og derfor er folke-